

Poštovani profesori i profesorice! Došli su i posljednji dani našeg učenja, ili kako bi neki rekli mučenja, u ovoj školi. I pošto ste mene izabrali za učenika generacije, na čemu Vam se moram zahvaliti od srca, meni je pripala čast da održim govor zahvale i oproštaja. Osam godina je prošlo jako brzo, i dok računamo prosjeke, ispravljamo jedinice i žičamo vas za više ocjene, osim uzbuđenja, u sebi osjećamo i tugu jer vas napuštamo, jer više neće biti onih predavanja na kojima ste nas vi pokušali naučiti nečemu, a mi smo se gađali papirićima i nismo vas slušali, jer više nećemo sjediti za onim klupama na kojima su zapisane sve uspomene i lijepa sjećanja. Stoga Vam hvala, učiteljici, razrednici i profesorima, na svom trudu i vremenu koje ste uložili u nas, na svom znanju i iskustvima koje ste prenijeli na nas da bismo postali bolje osobe i da bismo bili spremni na ono što nas čeka u budućnosti. Hvala Vama, cijeloj školi i roditeljima na svemu što ste nam omogućili i na svojoj podršci koju ste nam pružali na ovom putovanju. I što se drugo može reći nego da smo ponosni što smo učenici ove škole. Hvala i mom 8.b razredu na svim uspomenama koje smo napravili u ovih 8 godina druženja u kojima je bilo svega.

I kada mi napustimo ovu školu i dođemo u nove, vi ćete možda dobiti nove generacije koje će biti pametnije, ljepše i mirnije od nas, ali ne i najbolje, jer vam upravo ta generacija sada govori - doviđenja.